יחיד.ה ברוטשילד
Solo at Rothschild
فرديّ/ة في روتشيلد

EDMOND DE ROTHSCHILD FOUNDATION

מרכז אדמונד דה רוטשילד
Edmond de Rothschild Center
مركز ادموند دي روتشيلد

רֶגַע שֶׁל הֻלֶּדֶת
רונאל פינס

אוצרת: סופיה פקס

Moment of Birth
Ronel Pines

Curator: Sofia Paks

لحظة ميلاد
رونال بينس

القيّمة: صوفيا باكس

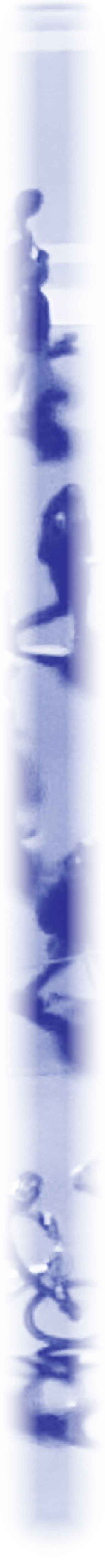

חלל תצוגה לתערוכות יחיד שהוקם על ידי מרכז אדמונד דה רוטשילד, במיוחד עבור חברי וחברות רשת מרכז אדמונד דה רוטשילד. מטרתו לעודד יצירה של פרויקטים חדשים או לממש הפקת עבודות קיימות בליווי אוצרותי ובתהליכי חשיבה ופיתוח משותפים.

סדרת התערוכות הנוכחית מבקשת להתייחס למושגים **מונולוג/דיאלוג** – לכל אחד מהם בנפרד ולמתח ביניהם – באופן שמזמין את הרחבתם, כהתבוננות על שני סוגי שיח שמטרתם העיקרית היא העברת מסר, הבעת עמדה או השמעת קול.

משתתפים.ות: אולגה סטדניוק, מור פלד, תום מאור, רונאל פינס
אוצרות: נופר כהן, רותם קפלן, רעות קרמר־סגל, סופיה פקס

A space for solo exhibitions, created by the Edmond de Rothschild Center especially for members of the Edmond de Rothschild Center network. Its purpose is to foster the development of new projects and facilitate the production of existing works by providing curatorial guidance and encouraging group thinking processes.

The current series of exhibitions addresses the concepts **monologue/dialogue** – on their own and the tension between them – in a way that invites a broadening of their meanings, as an observation of two types of discourse whose main purpose is communication of a message, a position, or an opinion.

Participants: Olga Stadniuk, Mor Peled, Tom Maor, Ronel Pines
Curators: Nofar Cohen, Rotem Kaplan, Reut Kremer Segal, Sofia Paks

حيّز عرض لمعرض فرديّ أقامه مركز إدموند دي روتشيلد خصّيصًا من أجل أعضاء شبكة مركز إدموند دي روتشيلد. هدفه هو التشجيع على إنشاء مشاريع جديدة أو تنفيذ أعمال حاليّة بمراقَقة قيِّمين/ قيِّمات وضمن عمليّات تفكير وتطوير مُشترَكة.

تسعى سلسلة المَعارض الحاليّة إلى التطرُّق إلى مفهومَي **المونولوج والحوار** – كلّ منهما على حدة إلى جانب التوتُّر القائم بينهما – بشكلٍ يدعو إلى توسيعهما، كتأمُّل في نوعَين من الحديث هدفهما الأساسيّ هو نقل رسالة، التعبير عن موقف، أو إسماع صوت.

المشاركون: أولغا ستدنيك، مور بيلد، توم مائور، رونئيل بينس
القيِّمات: نوفر كوهين، روتم كبلان، رعوت كريمر سيغل، صوفيا باكس

בניה והקמה: ששי מזור
עיצוב גרפי: סטודיו רוני ורוני
תאורה: עודד קדושים
פתרונות תצוגה דיגיטליים: אמיר צוק, דורון הקרנות מחשב ווידאו
הפקת והדבקת טפט: קצת אחרת – סטודיו לתערוכות ושילוט
עריכה לשונית: רונית רוזנטל
תרגום לאנגלית: שרון אסף
תרגום לערבית: רובא סמעאן, גלוקל לתרגום ופתרונות שפה

תודה מיוחדת
עו"ד טל שגיא פארן
איריס ניצני אביבי
אילנית קונופני
השותפות לדרך: נופר כהן, רותם קפלן
ורעות קרמר־סגל

Construction & installation: Sassi Mazor
Graphic design: Studio Roniverony
Lighting: Oded Kdoshim
Digital display solutions: Amir Zuk, Doron Computer and Video Projections
Wall label production and mounting: Kzat Aheret – Studio for Exhibitions and Signage
Language editing: Ronit Rosenthal
English translation: Sharon Assaf
Arabic translation: Ruba Simaan, Glocal for Translations and Language Solutions

Special thanks:
Tal Sagi Faran, Adv.
Iris Nitzani Avivi
Ilanit Konopny
And my partners in the journey: Nofar Cohen, Rotem Kaplan and Reut Kremer-Segal

بناء وتركيب: ساسي مازور
تصميم جرافيكيّ: استوديو روني وروني
إضاءة: عوديد كدوشيم
حلول العرض الرقميّة: أمير تسوك, دورون لعروض الحاسوب والفيديو
تحرير لغويّ: رونيت روزنطال
ترجمة للإنجليزيّة: شارون أساف
ترجمة للعربيّة: د. ربى سمعان, جلوكال للترجمة والحلول اللغويّة

شكر خاصّ لـ:
المحامية طال ساجي فارن
إيريس نيتسان أڤـيـڤي
إيلانيت كونوپوني
شركاء الدرب: نوفار كوهن, روتم كاپلان وريعوت كرمر-سيغل

[4/4]

Moment of Birth

Ronel Pines

Curator: Sofia Paks

For a year, from October 2023 until October 2024, **Ronel Pines** has been observing her surroundings, capturing magical moments that usually escape our notice. In a continuous intimate journey Ronel reveals, through her camera lens, a rich fabric of documentation, an aesthetic microcosm contained in an instant. Tiny details, random color combinations, the play of light and shadow on familiar surfaces. The slivers of light in her works draw us to look at reality through her eyes and capture the momentary aesthetic in ours. In her work she strives not only to include the visible but also hidden feelings and textures. With a unique visual sensitivity and through a delicate combination of images, sounds and textures, Ronel creates a multisensory experience that offers to look again at the ordinary, discover the hidden layers of meaning and beauty and explore the small and simple moments that make up our lives. In this way she weaves a dialogue between the particular and the general, the temporary and the permanent, the personal and the universal.

The "Solo at Rothschild" space is left a white cube, seemingly pristine, yet a closer look reveals signs of Ronel over the course of this personal and collectively tragic and heartbreaking year. Upon entering the space the entire year unfolds before us, the mapping of the mass of documentation reflecting the determined and Sisyphean nature of her work. Inside the space itself, Ronel's visual journey is revealed through slits in the walls which form a stable frame, while the content projected through the slits changes and alternates. Weaving a delicate bond between internal and external discourse, she invites viewers to actively participate in the discovery process, to experience the aesthetic moments through her eyes while they simultaneously formulate their own interpretations. The images, which range from abstract to concrete, projected through the slits, create the sense of glimpsing a hidden world and are an integral part of the viewing experience that requires movement in the space. Every change in viewing angle reveals a new facet of the work, inviting even deeper observation. The body becomes an active tool in the discovery process–bending, standing up, and moving between the openings, creating a kind of dance of perception and comprehension. It is a choreography of discovery that echoes the daily movements of our bodies, where each move leads to a new perspective and a deeper understanding of the work.

The title of the exhibition, **Moment of Birth**, is borrowed from Natan Alterman's poem "Moon."[1] Alterman suggests that even a familiar sight has a moment of renewal. Ronel observes the everyday in a new light with an almost primordial reverence. She emphasizes the transience of our surroundings by drawing inspiration from the ideas of everyday aesthetics in a constantly changing world. The exhibition becomes a space of wonderment and of observation that encourages us to sharpen our gaze and notice the tiny details that enrich our lives, even if they are not visible at first glance. Ronel offers an opportunity to reflect on the presence of beauty even in turbulent times.

Ronel Pines, designer, visual creator, B. Des., Shankar (2019); B.A. The Interdisciplinary Program in the Arts, Tel Aviv University (2024)

1. Natan Alterman, "Moon," Tel Aviv: Hakibbutz Hameuhad, 1995, https://www.kibutz-poalim.co.il/page_9408 [Hebrew].

[4/4]

لحظة ميلاد

رونال پينس

القيّمة: صوفيا پاكس

طيلة سنة كاملة، منذ أكتوبر 2023 حتى أكتوبر 2024، تأمّلت **رونال بينس** محيطها والتقطت لحظات سحريّة تفوتنا غالبًا. في رحلة حميمة متواصلة، وعبر عدسة الكاميرا، تكشف رونال الستار عن نسيج غنيّ من التوثيقات، كون مصغّر من الجماليّة الكامنة في لحظة عابرة. تفاصيل صغيرة، توليفات لونيّة عرضيّة، ألعاب ضوئيّة وظليّة على أسطح مألوفة. شقوق الضوء في أعمالها تجذبنا لتأمّل الواقع من منظورها هي، ومحاولة التقاط الجماليّة اللحظيّة بأعيننا نحن. تسعى لأن تحوي أعمالها أشياءً أخرى غير جليّة للعين، مشاعر وأنسجة خفيّة أيضًا. بحساسيّة بصريّة مميّزة، وبواسطة دمج دقيق بين الصور والنغمات والقوام المختلفة، تخلق رونال تجربة حسيّة تقترح وجهة نظر جديدة لإعادة تأمّل الروتين، استكشاف طبقات خفيّة من المعنى والجمال والغوص في اللحظات القصيرة والبسيطة التي تتكوّن منها حياتنا. بهذه الطريقة، تدير حوارًا بين الخاص والعام، المؤقّت والدائم، الشخصيّ والشامل.

حيّز العرض في "فرديّ/ة في روتشيلد" يبقى كمكعّب أبيض، طاهر ظاهريًّا، ولكن بنظرة معمّقة، نكتشف آثار خُطى رونال خلال السنة التراجيديّة المؤلمة على المستويّين الفرديّ والجمعيّ. في مدخل حيّز العرض، تعكس مجموعة التوثيقات الغنيّة الجهود الجبّارة والإصرار في عملها، وتستعرض أمامنا السنة بأكملها. داخل حيّز العرض نفسه، فإنّ رحلة رونال البصريّة تظهر أمامنا عبر الشقوق في جدران حيّز العرض، والتي تشكّل إطارًا ثابتًا، بينما يتبدّل المحتوى المعروض. تنسج رابطًا دقيقًا بين حوار داخليّ وآخر خارجيّ وتدعو المشاهد لسيرورة استكشاف نشطة، الدخول ومعايشة اللحظات الجماليّة من وجه نظرها هي، تزامنًا مع خلق تأويل شخصيّ. المشاهد المعروضة عبر الشقوق، التي تتأرجح بين المجرّد والملموس، تخلق الشعور بالتلصّص إلى عالم خفيّ، وتشكّل جزءًا لا يتجزّأ من تجربة المشاهد، التي تستدعي الحركة في الحيّز. أيّ تغيير في زاوية النظر يكشف عن جانبٍ جديد من العمل الفنيّ ويستدعي التأمّل بشكل أعمق. يتحوّل الجسد إلى أداة فعّالة في سيرورة الاستكشاف - الانحناء، الوقوف والتحرّك بين الشقوق - جميعها تكوّن معًا رقصة تعكس الاستيعاب والفهم. رقصة مصمّمة بطريقة تردّد أصداء حركات جسدنا اليوميّة، بحيث تؤدّي كلّ حركة إلى وجهة نظر جديدة وفهم أعمق للعمل الفنيّ.

اسم المعرض، **لحظة ميلاد**، مستعار من قصيدة نتان ألترمان "قمر".[1] يقول ألترمان إنّه حتى في المشاهد المألوفة، هناك لحظة تجدّد. تتأمّل رونال الحياة اليوميّة من منظور جديد، يرافقه الشعور بالتعجّب شبه البدائيّ. تسلّط الضوء على اللحظيّ في محيطنا بواسطة الاستلهام من أفكار الإستاطيقا اليوميّة في عالم دائم التغيّر. يتحوّل المعرض إلى حيّز للتساؤل والتأمّل الذي يشجّعنا على تركيز النظر وتمييز التفاصيل الصغيرة التي من شأنها أن تثري حياتنا، حتى إن لم تكتشف من النظرة الأولى. تتيح رونال الفرصة للتفكير في وجود الجمال حتى في الفترات المضطربة.

رونال بينِس، مصمّمة وفنانة بصريّة، خرّيجة دراسات التصميم من كلية شنكار (2019) وخرّيجة برنامج الفنون متعدّد المجالات من جامعة تل أبيب (2024).

1. نتان ألترمان، "قمر"، تل أبيب، الكيبوتس الموحّد، 1995، .https://www kibutz-poalim.co.il/page_9408

[4/4]

רֶגַע שֶׁל הֻלֶּדֶת

רונאל פינס

אוצרת: סופיה פקס

במשך שנה, מאוקטובר 2023 עד אוקטובר 2024, רונאל פינס התבוננה בסביבתה ולכדה רגעי קסם שלרוב חומקים מעינינו. במסע אינטימי מתמשך, דרך עדשת המצלמה חושפת רונאל אריג עשיר של תיעודים, מיקרוקוסמוס שלם של אסתטיקה הטמון ברגע חולף. פרטים זעירים, צירופי צבעים מקריים, משחקי אור וצל על משטחים מוכרים. חריצי האור בעבודותיה מושכים אותנו להביט במציאות דרך עיניה ולתפוס את האסתטיקה הרגעית בעינינו. היא שואפת לכלול בעבודתה לא רק את הנראה לעין, אלא גם תחושות ומרקמים סמויים. ברגישות ויזואלית ייחודית ובאמצעות שילוב עדין של דימויים, צלילים וטקסטורות, יוצרת רונאל חוויה רב־חושית המציעה התבוננות מחדש בשגרה, גילוי שכבות נסתרות של משמעות ושל יופי וחקירת הרגעים הקטנים והפשוטים שמרכיבים את חיינו. באופן זה היא רוקמת דיאלוג בין הפרטי והכללי, הארעי והקבוע, האישי והאוניברסלי.

חלל "יחיד.ה ברוטשילד" נותר כקובייה לבנה, לכאורה בתולית, אבל במבט מעמיק מתגלים סימני הדרך של רונאל במהלך השנה הטרגית ומחרישת הלב מבחינה קולקטיבית ואישית. בכניסה לחלל, המיפוי של מסת התיעודים משקף את הסיזיפיות והנחישות בעבודתה ופורש בפנינו את השנה כולה. בתוך החלל עצמו, המסע החזותי של רונאל נחשף מבעד לחריצים שבקירות החלל, המהווים מסגרת יציבה, בעוד התכנים המוקרנים משתנים ומתחלפים. היא רוקמת קשר עדין בין שיח פנימי וחיצוני ומזמינה את הצופה לתהליך אקטיבי של גילוי, להיכנס ולחוות את הרגעים האסתטיים דרך עיניה בד בבד עם יצירת פרשנות אישית. הדימויים המוקרנים מבעד לחריצים, הנעים בין המופשט לקונקרטי, יוצרים תחושת הצצה אל עולם חבוי ומהווים חלק בלתי נפרד מחוויית הצפייה, המחייבת תנועה במרחב. כל שינוי בזווית המבט מגלה פן חדש של היצירה ומזמין התבוננות מעמיקה יותר. הגוף הופך לכלי אקטיבי בתהליך הגילוי – התכופפות, התרוממות ותנועה בין החריצים יוצרות מעין ריקוד של תפיסה והבנה. זו כוריאוגרפיה של גילוי המהדהדת את תנועות גופנו היום־יומיות, כשכל תנועה מובילה לפרספקטיבה חדשה ולהבנה עמוקה יותר של היצירה.

שם התערוכה, **רֶגַע שֶׁל הֻלֶּדֶת**, מושאל משירו של נתן אלתרמן "ירח".[1] אלתרמן מציע כי אפילו למראה מוכר יש רגע של התחדשות. רונאל מתבוננת ביום־יומי באור חדש בתחושת פליאה בראשיתית כמעט. היא שמה דגש על הארעיות בסביבתנו דרך שאיבת השראה מרעיונות של אסתטיקת היום־יום בעולם המשתנה תדיר. התערוכה הופכת למרחב של תהייה והתבוננות שמעודד אותנו לחדד את מבטנו ולהבחין בפרטים הקטנים שיש בהם כדי להעשיר את חיינו, גם אם אינם מתגלים במבט ראשון. רונאל מציעה הזדמנות להרהר על הימצאות היופי גם בזמנים סוערים.

בתערוכה הרביעית והאחרונה בסדרת התערוכות מציגה **רונאל פינס**, מעצבת ויוצרת חזותית, בוגרת לימודי עיצוב משנקר (2019) ובוגרת התוכנית הבין־תחומית באמנויות מאוניברסיטת תל אביב (2024).

1. נתן אלתרמן, "ירח", תל אביב: הקיבוץ המאוחד; תשנ"ה 1995, https:// www.kibutz-poalim.co.il/page_9408